

Caspar Mauritius

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Casparus Mauritius, Th. D.
P.P. & Superint. Ad Exequias, Quas ... Getraut Schnitlers/ Coniugi longe
desideratissimae, Viduus Moestissimus Hodie ... paratas cupit, Omnes omnium
ordinum Cives Academicos ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1657

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777426382>

Druck Freier Zugang

M a v r i t i u s , C . ,
in
G . S c h n i t l e r ,
u x o r . C h r . v . T h i e n .
R o s t . 1 6 5 7 .

22

PROGRAMMA

Quo

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
CASPARVS MAVRITIUS,

Th. D. P. P. & Superint.

Ad Exequias,

Quas

Piissimæ & laudatissimæ FOEMINÆ

GERTRAUT

Schuitlers /

Conjugi longè desideratissimæ,
VIDUUS MOESTISSIMVS

*Hodiè in templo Mariano ad horam l.
paratas cupit,*

Omnes omnium ordinum Cives Aca-
demicos paramanter invitat,

§ (o) §

ROSTOCHII, Typis Hæredum NICOLAI KILII,
Acad. Typogr. Anno 1657.

Vi vicerit, et inscribam nomen Dei mei, & no-
men Civitatis Dei mei, id est nova Hierusalem,
qua descendit e caelo à Deo meo, & nomen meum
novum. Tria hic expendenda veni-
 unt nomina, quibus Victores insi-
 gneserunt. *Primum est nomen Dei.* In-
 scribam nomen Dei mei. Solebant
 triumphantium statuis inscribi nova nomina à de-
 victis ducta populis: qualia sunt Imperatori semper
 Augusto, Victori, Triumphatori, Alemanico, Ger-
 manico, gothico, Africano, Francico, Vandalico &c.
 Columnis in templo Dei à se erectis nomina indidit
 Salomon, Jacin & Boaz. Sed & istæ & hæ columnæ
 dudum eversæ interiере. Diversa ratio erit electo-
 rum columnarum vivarum, quibus nomen inscri-
 betur, quod nec vis, nec edax rerum tempus delere
 aut consumere poterit. Id erit nomen Dei ipsius,
 non ullius creaturæ. Nempe summa erit nobilitas,
 summa dignitas, summa excellentia electorum,
 quos Deus dignabitur nomine FILIORUM suo-
 rum. Glorientur hujus seculi mortales Filii ma-
 gnorum Imperatorum, Regum, Principum, Nobi-
 lium, quorum magnæ parti inculcandum erat illud
 Chrysostomi: *Ille clarus, ille sublimis, ille nobilis, ille tunc in-*
tegram nobilitatem suam putet, si dedignetur servire vitis, & ab
eis

eis non superari. Quid enim prodest ei, quem sordidant mores,
generatio clara? aut quid nocet generatio vilis, quem mores exor-
nant? Ipse enim se vacuum ab omnibus bonis ostendit, qui gloria-
tur in Patribus. Sint in honore Imperatorum, Regum,
Principum Filii, at infinites major est dignitas Filio-
rum Dei, siue ipsorum orum generosissimum, qui
non ab hominibus, sed à Deo est, quem inter & ho-
mines infinita est distantia; siue spiritualement pro-
pinqvitatem, in qua CHRISTUS JESUS frater no-
ster & bñ propinquus noster eminet, siue bona fili-
orum Dei longè pretiosissima, siue admirabilem or-
natum eximiamq; eorum pulchritudinem, siue de-
niq; ius civitatis, amplissimis privilegiis & immuni-
tatibus gaudentis, spectemus. Atq; hoc alterum est.
Inscribam nomen civitatis Dei meae, id est, novae Hierusalem, quae de-
scendit à caelo à Deo meo. Fuere olim & nunc quoq; sunt
urbes splendidissimæ. Semiramis, mortuo Nino,
urbem in Babilonia condere aggressa est, accersitis
undique opificibus & architectis, cæterisque quæ ad
tantam rem pertinebant, paratis. Adhibuit & ad
opus perficiendum ex omni regione hominum mil-
lia terdecies centena. Urbs ab utroque latere Eu-
phratis, ut medius interfluat, ædificata: cujus mœ-
nia ambitu stadia trecenta & sexaginta complecte-
bantur, frequentibus turribus ac magnis. Erant tan-
ta operis magnificentia, ut in murilatitude sex
equorum currus una ire possunt. Altitudo incre-
dibilis audientibus, ut Ctesias Cnidius ait, quippe
passuum quinquaginta. Et quid Memphim, &
The.

Thebas Ægyptiorum, quid Ecbatana Medorum,
quid Alexandriam Græcorum, quid alias aliorum
urbes magnificas memorem? Quid Romam, quam
pro maiestate Imperii ornavit Augustus & inunda-
tionibus incendiisque obnoxiam adeo excoluit, ut
jure sit gloriatus, marmoream se relinquere, quam
latericiam accepisset? Quid Constantinopolin, quam
Constantinus Imperator multis monumentis exor-
navit, quæ ex omni orbe in ejus dedicationem adve-
cta sunt, adeo ut Hieronymus scribat, omnes penè ur-
bes nudasse Constantinum, ut Novam Romam (sic
Constantinopolis vocabatur) splendidiorem redder-
et? Quid Venetias, quid Parisios, quid Londi-
num, quid alias splendidissimas orbis nostri urbes
recenseam? Quid Hierosolimam totius orientis
ocellum? Sed longè major est pulchritudo & splen-
dor Hierosolimæ cœlestis, quam Filius Dei vocat Je-
rusalem novam, descendantem è cœlo à Deo. Ter-
restri Hierosolymorum Urbi magnum decus & glo-
riam afferebant moenia, portæ, fundamenta, figura,
plateæ, templum, aer, civium denique opulentia
cultus, vitæque jucunditas. At longè major gloria
Jerusalem cœlestis novæ, descendantis de cœlo, quæ
verba non de motu loculi, sed principio & origine
capienda. Terrestris Hierosolymæ fundamenta
locaverant homines in terra, hoc est, loco instabili.
At cœlestis fundamenta habet in cœlo, ejusque artifex
& conditor est Deus. Descripsit eam Joh: cap. XXI.

Sira.

structura, inquit, muri ejus ex Jaspide: ipsa vero civitas aurum purum & similis vitro puro. Et fundamenta omni lapide pretioso ornata. Fundamentum primum erat Jaspis: secundum Sapphirus: tertium chalcedonius: quartum Smaragdus: quintum Sardonyx: sextum Sardius: septimum Chrysolithus: octavum Beryllus: nonum Topacius: decimum Chrysoprasus: undecim Hyacinthus: duodecimum amethystus. Duodecim autem portae duodecim margaritae sunt, & singula portae ex singulis margaritis sunt & forum civitatis aurum purum tanquam vitrum perlucidum. Nec templum vidi in ea: Dominus enim Deus omnipotens, templum illius est & Agnus. Neq. civitas ista eget Sole vel Luna, ut luceant in ea: nam gloria Dei illustrat eam, & lucerna ejus est agnus. Et gentes quae servatae fuerunt, ambulabunt ad lucem ejus: & reges terrae gloriam suam & honorem ad eam adferent. Nec portae ejus claudentur interdiu: nox enim non erit illic. Et adferetur gloria & honor gentium ad eam. Non intrabit in eam quicquam, quod inquinat aut abominandum patrat, vel mendacium loquitur: sed qui scripti sunt in libro Vitae Agni. Tertium nomen, est nomen Christi novum. Huic faciem allucent verba, quae in sequenti Epistola ad Angelum Laodicensem scribit Joh. c. III. 21. Qui vicerit, tribuam ei ut sedeat mecum in throno meo, ut & ego vici, & sedeo cum Patre meo in throno eius. Item Luc. XXII. 28. 29. 30. Vos iis estis, qui permansistis mecum in tentationibus meis. Ego vero pacifcor vobis, prout pactus est mihi Pater meus, regnum, ut edatis & bibatis in mensa mea in regno meo, & sedeat is super thronos judicantes duodecim tribus Israel. Nempe gloriae suae reddet Christus certa ratione & modo participes electos. nec ab hac gloria exclusum erit corpus nostrum. Humilia quippe corpora nostra divificabit & transfigurabit, ut conformia fiant corpori suo glorioso pro vi illa efficace, quae potest etiam subjicere sibi omnia. Summa, nomen Christi novum erit nomen Regum & Sacerdotum, quo coruscabunt veri nominis Christiani. A Christo quidem nomen illustre habet

habemus omnes Christiani, sed decretorius dies ostēdet, quibus revera tam magnificus titulus debeat. Inter eos jure meritisimo numerabitur pie defuncta nostra, Fœmina in sexus sui exemplum nata, GERTRAUT Schnitlers. Germana hic fuit DEI filia, nobilis *γνώριμα* minimè fallacibus, fide in Christum, Timore DEI, Amore DEI & proximi. Fuit hic civis Ecclesiæ militantis laudatissima & ad nutum Regis cœlestis se composuit, verbum Dei audivit, custodivit, observavit: Sacramentis legitimè & reverenter usata est: Deum in Spiritu & veritate invocavit: crucem sibi impositam patienter tulit, adeo quid sedulo dedit operam, ut non nomine tantum, verum re ipsa se esse Christianam demonstraret. Professa est se peregrinam & advenam in terra: & hoc ipso palam ostendit, se patriam requirere cœlestem. Nunc per DEI gratiam id quod speravit, obtinet, ab omni metu mali periculo & damno immunis: *Cum Christo semper vivens, facta per ipsum Filia DEI: cum ipso exultans semper ipsius cruore reparata: Christiana cum Christo semper gloriosa, de DIO Patre beata, de perpetua voluptate latans semper & grata, quæ cum morti fuisset obnoxia, facta est de immortalitate secura, ut gravissimè loquitur Cyprianus.* Nata est Anno MDC. XV. XII. Novemb. inter primam & secundam nocturnam Patre Viro spectatissimo & antiqua virtute fideq; DN. JOHANNE Schnitler/ hujus civitatis Sedecimviro & Ædis Marianæ præfecto primario atq; Seniore laudatissimo; Matre honestissima piissimaq; Fœmina ELISABETHA Gûsenbiers/

p. m.

p.m. & mox sanctissimo lavacro regenerata in nume-
rum Filiorum & Hæredum Dei cooprata est. Avum
Paternum habuit Virum Amplissimum Dn. JO-
HANNEM Schnitler / Westph. Consulem in Van-
genschede / in dicecæsi Colonienſi: Aviam Paternam
GERTRUDEM Korbeß / ex honoratissima illius lo-
ci familia ortam: Avum maternum Virum Am-
plissimum, Dn. HENRICUM Güssenbier / Senato-
rem & Camerarium Rostoch: meritissimum: Aviam
maternam ANNAM, vetustâ NETTELNBLADIO-
RUM familia clarissimam. Anno M.DC. XXXV.
XXII. April. de sententia Parentum DEO sic dispo-
nente nupsit Viro Amplissimo & prudentissimo,
Dn. CHRISTIANO von THIENEN, hujus
Civitatis Senatori clarissimo, nunc Viduo longè
mœlissimo. Conjugium sine jurgio fuit & offen-
sa, pium, fœcundum. Mater enim XII. libero-
rum facta est, sex generis virilis CHRISTIANI, JO-
HANNIS, CHRISTIANI, HENRICI, ÆGIDII, NI-
COLAI: & totidem filiarum, MARGARETÆ, E-
LISABETHÆ, GERTRAUT, CATHARINÆ, ELI-
SABETHÆ & BARBARÆ. Ex quibus CHRISTIA-
NUS & ELISABETHA priores in Cœlestem e-
vocati vitam Matrem piissimam præcessere. Vitam
ejus piam attingimus, quam non potuit non excipere
mors beatissima. Correpta quippe morbo XXIV.
Febr. hujus anni JESUM in oculis, JESUM in corde,
JESUM in amplexibus habuit, & in JESU VICTRIX
PIE PLACIDEQVE obdormivit VI, Mart. circa
deci-

decimam vespertinam; quadragesimo secundo æta-
 ris anno, postquam & corporis medicamentis, quam-
 quam frustra, usæ, & animæ in primis pabulo, corporis
 sanguinisq; Dominici Viatico instructa fuisset. Quæ
 omnia uberius exponuntur Funebri concione, Deo
 volente. Cæterum, cum hodie exuvie Fœminæ lau-
 datissimæ in dormitorium suū sint deponendæ, à Vo-
 bis, omnium ordinum cives Academici, diligenter &
 officiosè contendimus, ut in honorem infucatæ pie-
 tatis, atq; amplissimi ordinis senatorii, & solatiū Vi-
 duimœstissimi, Parentis & Affinium honoratissimo-
 rum freqvêti præsentia cōveniat, exequias ultimo
 humanitatis officio cohonestetis, & DEO opt. Max,
 utramq; Rempubl. vosque adeo ipsos piis precibus
 comendetis. Inter eundem illa Tert. piè meditami-
 ni: *Cum constet de resurrectione mortuorum, vacat dolor mortis,
 & impatientia doloris. Cur enim doleas, si periisse non credis?
 Cur impatienter feras subductum, quem credis reversurum? Pro-
 fectio est, quam putas mortem: non est lugendus qui antecedit, sed
 planè desiderandus. Id quoq; desiderium patientiâ temperandum.*

P. P. Rostochii sub sigillo Rectoratus
 XIII. Mart. Anno M. DC. LVII.

Conveniendum in templo Mariano
 hora I.

p. m. & mox sanctissimo lavacro
 rum Filiorum & Hæredum Dei cor
 Paternum habuit Virum Amplis
 HANNEM Schnitler / Westph. C
 genschede / in dioecesi Colonienfi:
 GERTRUDEM Korbess / ex hono
 ci familia ortam: Avum matern
 plissimum, DN. HENRICUM G
 rem & Camerarium Rostoch: meri
 maternam ANNAM, vetustâ NET
 RUM familia clarissimam. Anno
 XXII. April. de sententia Parentum
 nente nupsit Viro Amplissimo &
 DN. CHRISTIANO von THI
 Civitatis Senatori clarissimo, nun
 mœstissimo. Conjugium sine iur
 sa, pium, fecundum. Mater e
 rum facta est, sex generis virilis CH
 HANNIS, CHRISTIANI, HENRIC
 COLAI: & totidem filiarum, MA
 LISABETHÆ, GERTRAUT, CAT
 SABETHÆ & BARBARÆ. Ex quib
 NUS & ELISABETHA priores
 vocati vitam Matrem piissimam pra
 ejus piam attingimus, quam non pot
 mors beatissima. Correpta quippe
 Febr. hujus anni JESUM in oculis, J
 JESUM in amplexibus habuit, & in J
 PIE PLACIDEQVE obdormivit

the scale towards document

B9 C9 C8 B8 A8 C7 B7 A7 C6 B6 A6 C5 B5 A5 C4 B4 A4 C3 B3 A3 C2 B2 A2 C1 B1 A1

11 16 17 18 20 A5 B5 A2 B2 C2 A1 B1

Patch reference numbers on IT8

Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No.